

אגרת יעקב

א

- 1 יעקב עבד אלהים ואדנינו ישוע המשיח שאל
2 לשלום שנים עשר השבטים שבגולה: אך
3 לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסיונות שונים:
4 מפני שידעים אתם פי-בתן אמונתכם מביא לידי
5 סבלנות: והסבלנות שלמה תהיה בפעולה למען תהיו
6 שלמים ותמימים ולא תחסרו כל-דבר: ואיש מהם פי
7 יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה
8 ובלא הונאת דברים ותנתן לו: ובלבד שיבקש
9 באמונה ובבלי ספק פי-בעל ספק דומה לגל הים נשא
10 ומטרף פרוח: והאיש ההוא אל-ידמה בנפשו פי-ישא
11 דבר מאת יהוה: איש אשר חלק לבו הפכפך הוא
12 בכל-דרכיו: אבל האח השפל יתהלל ברומתו:
13 והעשיר יתהלל בשפלותו פי יעבר כציץ החציר:
14 פי זרח השמש בחמתו ויבש את-החציר ויבל ציצו וכן
15 מראהו אבד כן יבול העשיר בהליכותיו: אשרי
16 האיש העמד בנסיונו פי כאשר נבחן ישא עטרת החיים
17 אשר-הבטיח יהוה לאהביו: אל-יאמר המנסה האלהים
18 נסני פי האלהים אינני מנסה ברע והוא לא-ינסה איש:
19 כי אם-ינסה כל-איש לפתאות נפשו אשר תסיתהו
20 ותפתהו: ואחר-כך הרבה התאודה ותלד חטא ותחטא

16 כִּי נִגְמַר יוֹלִיד אֶת-הַמּוֹת: אֶל-תִּתְּעוּ אֶחָי אַחֻבִּי:
 17 כָּל-מִתַּת מִזְבֵּה וְכָל-מִתְּנָה שְׁלֵמָה תִרְדּוּ מִמֶּעַל מֵאֵת
 18 אָבִי הָאוֹרוֹת אֲשֶׁר חִלּוֹף וְכָל-צֶל שְׁנַי אֵיךְ-עִמּוֹ: הוּא
 19 בְּהַפְּצֵי יָלַד אֵיךְנוּ בְּדַבַּר הָאֵמֶת לְהוֹיֵת כְּמוֹ רֵאשִׁית
 20 בְּפוּרֵי יְצוּרָיו: עַל-כֵּן אֶחָי אַחֻבִּי יְהִי כָל-אִישׁ
 21 מְהִיר לִשְׁמַע קֹשֶׁה לְדַבֵּר וְקֹשֶׁה לְכַעֵס: כִּי-כַעַס אָדָם
 22 לֹא יַפְעַל צְדָקַת אֱלֹהִים: לָכֵן הִסִּירוּ מֵעֲלֵיכֶם כָּל-
 23 טִנְיָף וְתִרְבִּית רָעָה וְקַבְּלוּ בַעֲנָה אֶת-הַדְּבָר הַנְּטוּיֵעַ בְּכֶם
 24 אֲשֶׁר יָכַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת-נַפְשׁוֹתֵיכֶם: וְהוּוּ עֲשֵׂי הַדְּבָר וְלֹא
 25 שִׁמְעוּ בַלְבָּד לְרַמִּיּוֹת אֶת-נַפְשְׁכֶם: כִּי הָאִישׁ הַשֹּׁמֵעַ
 26 אֶת-הַדְּבָר וְאֵין עֹשֶׂהוּ דְמָה לְאִישׁ מִבֵּיט אֶת-הָאָר הַנּוֹתָנוּ
 27 בְּמִרְאָה: כִּי הַבֵּיט אֶל-מִרְאֵהוּ וַיִּלָּךְ לוֹ וּבִרְגַע שְׂכַח
 28 מֵה-תְּאָרוֹ: אֲבָל הַמְשַׁקֵּף בַּתּוֹרָה הַשְּׁלֵמָה תּוֹרַת
 29 הַחַרּוֹת וּמְחֻזָּק בָּהּ אֲשֶׁר אֵינְנו שֹׁמְעֵי וְשׂוֹכְחֵי כִּי אִם-עֹשֶׂה
 30 בַּפֶּעַל אֲשֶׁר־י הָאִישׁ הַהוּא בְּמַעֲשָׂהוּ: אִישׁ מִכֶּם אִם-
 31 יִדְמָה לְהוֹיֵת עֶבֶד אֱלֹהִים וְאֵינְנו שֵׁם רֶסֶן לְלִשְׁנוֹ כִּי
 32 אִם-מִתְּעָה הוּא אֶת-לִבּוֹ עֲבָדְתִי אֶךְ-לְרִיק תִּהְיֶה: וְאֵת
 33 הוּא הַעֲבוּדָה הַפְּהוּרָה וְהַבְּרָה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים אָבִינוּ
 34 לִפְקֹד אֶת-הַיְתוּזִמִּים וְהָאֲלֵמְנוֹת בְּעֲרָתָם וְלִשְׁמֹר נַפְשׁוֹ
 35 בְּנִקְיוֹן מַחְלָאת הָעוֹלָם:

2 אֶחָי אֶל-יְהוּ מִשָּׂא פָּנִים בְּאֲמוּנַתְכֶם כִּי-שׁוֹעַ הַמְּשׁוּחַ בִּי
 2 אֲדֹנָינוּ אֲדוֹן הַכְּבוֹד: כִּי אִם-יָבוֹא אִישׁ לְבֵית הַפְּנִסַת
 3 שְׁלָכֶם וְשִׁבַעַת זָהָב עַל-יָדָיו וְהוּא לְבוּשׁ לְבָשִׂי מְכַלּוֹל
 4 וְבָא שָׂמָה נִס-אִישׁ עָנִי בְּכַנְרִים צוּאִים: וּפְנִיתֶם אֶל-
 5 הַלְבוּשׁ לְבָשִׂי מְכַלּוֹל וְאָמַרְתֶּם לוֹ שְׂבִי-לָךְ הִנֵּה בְּכָבוֹד
 6 וְלָעֵנִי תֹאמְרוּ עֲמַד-שָׁם אוֹ שְׂבִי-פֹה מִתַּחַת לְהַדָּם רַגְלֵי:
 7 הֲלֹא לֵב וְלֵב לָכֶם וְהַנֶּכֶם שׁוֹפְטִים בְּעֲלֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת:
 8 שִׁמְעוּ אֶחָי אַחֻבִּי הֲלֹא בַעֲנֵי הָעוֹלָם הִנֵּה בְּחַד הָאֱלֹהִים

לְהוֹת עֲשׂוּרִים בְּאִמוּנָה וַיְרִשִׁי הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר הִבְטִיחַ
 6 לְאַהֲבָיו: וְאַתֶּם הִכְלַמְתֶּם אֶת־הָעֲנִי הַלֹּא הָעֲשׂוּרִים הֵם
 הָעֲשֻׁקִים אַתְּכֶם וְהֵם הַסֹּחֲכִים אַתְּכֶם אֶל־פְּתֵי דִין:
 7 הֲלֹא הֵם הַמְּנַדְּפִים אֶת־הַשֵּׁם הַטּוֹב הַנִּקְרָא עֲלֵיכֶם:
 8 הֲזֶן בַּעֲשׂוֹתְכֶם אֶת־הַמִּצְוָה הַמְּלַכֶּת עַל־כָּל־כֶּלֶן כְּפִי הַקְּתוּב
 9 וְאַהֲבַת לְרַעַף כְּמִדָּה תִּשְׁיָבוּ לַעֲשׂוֹת: אוֹלָם אִם־תִּשְׂאוּ
 פָּנִים חַטָּאִים אַתֶּם וְהַתּוֹרָה תּוֹכִיחֶכֶם כְּעֹבְרִים עָלֶיהָ:
 10 כִּי אִישׁ אֲשֶׁר יִקְוֶה אֶת־כָּל־הַתּוֹרָה וְנִכְשֵׁל בְּאַחַת
 11 מִמִּצְוֹתֶיהָ נִדוֹן עַל־כָּל־כֶּלֶן: כִּי הָאֵמֶר לֹא תִגָּאֵף הוּא הָאֵמֶר
 לֹא תִרְצַח וְאִם־אֵינְךָ נֹאֵף וְאַתָּה רִצַּח הִנֵּךְ עֹבֵר עַל־
 12 הַתּוֹרָה: כֵּן דִּבְרוּ וְכֵן עֲשׂוּ כִּמִּי שְׁעִתִּידִים לְהִשָּׁפֵט עַל־
 13 פִּי תוֹרַת הַחֲרוּת: כִּי אִין הִסֵּד בְּמִשְׁפָּט לְאֲשֶׁר לֹא־עָשָׂה
 14 חֶסֶד וְהִחֲסֵד יִתְנַאֵה עַל־הַמִּשְׁפָּט: אַחִי מִה־יִּזְעִיל
 לְאִישׁ שִׁיאֵמֶר כִּי אִמוּנָה בּוֹ וּמַעֲשִׂים אִין בּוֹ הַתּוֹכֵל
 15 הָאִמוּנָה לְהוֹשִׁיעוֹ: אֵח אִו אַחוֹת כִּי־זָהוּ בְעִירָם וְאִין
 16 לָהֶם לֶחֶם חֶקֶם: וְאִישׁ מִכֶּם יֹאמֶר אֵלֵיהֶם לָכוּ לְשִׁלּוֹם
 וְהִתְחַמְּמוּ וּשְׁבְעוּ וְלֹא־תִתְּנוּ לָהֶם צָרְכֵי נוֹפֶם מִה־תּוֹעִיל)
 17 זֹאת: כִּכָּה גַם־הָאִמוּנָה אִם־אִין בָּהּ מַעֲשִׂים מִתָּה הוּא
 18 בַּעֲצָמָה: וְאִם־יֹאמֶר אִישׁ אַתָּה אִמוּנָה בָּךְ וְלִי מַעֲשִׂים
 הֲרֹאֲנִי נֹא אֶת־אִמוּנָתְךָ * כִּבְלִי מַעֲשִׂים וְאַרְאֶךָ אֲנִי מִתּוֹךְ
 19 מַעֲשֵׂי אֶת־אִמוּנָתִי: אַתָּה מֵאֲמִין שְׁהַאֱלֹהִים אֶחָד הוּא
 הַטִּיבוֹת לְהֵאֲמִין גַּם הַשְּׂדִים מֵאֲמִינִים בּוֹ וְרַעְדִים:
 20 וְאַתָּה אִישׁ־כְּעֵר הַתְּחַפֵּץ לְרַעַת כִּי הָאִמוּנָה בְּאִין
 21 מַעֲשִׂים מִתָּה הוּא: אֲבָרְהָם אָבִינוּ הֲלֹא בְּמַעֲשָׂיו נִצְדָּק
 22 בְּהַעֲלֹתוֹ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ: הִנֵּךְ רֹאֵה כִּי־
 הָאִמוּנָה עֲזָרַת לְמַעֲשָׂיו וּמִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים הַשְּׁלָמָה

23 הַאֲמוּנָה: וַיִּמְלֵא הַכָּתוּב הָאֵמֶר וְהָאֵמֶן אֲבָרְהֵם בֵּיתָהּ
 24 וְתַחֲשֹׁב-לּוֹ לְצַדִּיקָה וַיִּקְרָא אֹהֶב יְהוָה: הַנֶּכֶם רֵאיוּם כִּי
 25 בְּמַעֲשֵׂים יִצְדֵּק הָאִישׁ וְלֹא בְּאֲמוּנָה לְבַדָּה: וְכֵן גַּם-
 רָחֵב הַזּוֹנָה הֵלֵא נְצַדִּיקָה בְּמַעֲשֵׂים בְּאִסְפָּה אֶת-
 26 הַמְּלָאכִים אֶל-בֵּיתָהּ וְתִשְׁלַחֵם בְּדֶרֶךְ אַחֵר: כִּי כַּאֲשֶׁר
 הַגּוֹף מִבְּלִי נִשְׁמָה מֵת הוּא כֵּן גַּם-הָאֲמוּנָה מִבְּלִי-
 מַעֲשֵׂים מֵתָה:

3 אַחֵי אֶל-יְהוּי רַבִּים מִכֶּם לְמוֹרִים בְּאֲשֶׁר יִדְעֵתֶם כִּי ג
 2 בּוֹאֵת נְחֲמִיר עָלֵינוּ אֶת-הַדִּין: כִּי כָלְנוּ נִכְשָׁלִים הַרְפֵּה
 וְאֲשֶׁר לֹא-יִכָּשֵׁל בְּדַבּוּר הוּא אִישׁ תָּמִים וַיְכַל לְשׁוֹם
 3 רָסֵן לְכָל-גּוֹפוֹ: הִנֵּה בְּפִי הַסּוֹסִים נָשִׂים אֶת-הַרְסֵן לְמַעַן
 4 אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ לָנוּ וְנִהְיֶנוּ בּוֹ אֶת כָּל-גְּנוּיֹתֵם: וְהִנֵּה הָאֲנִיּוֹת
 אֶרְכִּי גְדֻלוֹת הִנֵּה וְנִהְדָּפוֹת בְּרוּחַ עֲזָה מְשׁוֹט קָטָן יִנְהַג
 אֶתְּךָ אֶל-כָּל אֲשֶׁר-יִהְיֶה הַחֵבֶל כֵּן גַּם-הַלְשׁוֹן אֲבָר קָטָן
 5 הוּא וְגְדֻלוֹת הַדְּבָר: הִנֵּה מִהַגְּדוֹל הַיַּעַר וְאֵשׁ קְטַנָּה
 6 תִּבְעִירָנוּ גַם-הַלְשׁוֹן אֵשׁ הוּא עוֹלָם מָלֵא עוֹלָה: (כֵּן)
 הַלְשׁוֹן נִצְבֵּת בֵּין אֲבָרֵינוּ הַמִּנְאֵלֶת אֶת-כָּל-הַגּוֹף וּמְלַהֶטֶת
 7 אֶת-גִּלְגַּל הַנְּחִתָּנוּ וְהוּא לְהוֹטֵה בְּאֵשׁ גִּיהוֹם: כִּי כָל-מִן
 בְּהֵמָה וְעוֹף וְרֶמֶשׂ וְחַיּוֹת הַיָּם יִכְבֹּשׁ וְנִכְבָּשִׁים הֵם עַל-
 8 יְדֵי מִן הָאָדָם: אֲבָל הַלְשׁוֹן אֵין אָדָם יָכֹל לְכַבֵּשׁהּ אֵין
 9 מַעֲצוֹר לְרַעַה הַזֹּאת וּמְלָאָה חֲמַת הַמּוֹת: בָּהּ נִכְרַחַד
 אֶת-הָאֱלֹהִים אֲבֵינוּ וּבָהּ נִקְלַל אֶת-הָאֲנָשִׁים הַעֲשׂוּיִם
 10 בְּצַלֵּם אֱלֹהִים: מִפֵּה אֶחָד יֵצֵאת בְּרָכָה וּקְלָלָה וְכֵן
 11 לֹא-יַעֲשֶׂה אַחֵי: הַנּוֹבֵעַ הַמַּעֲיֵן מִתּוֹקִים וּמְרִים מִמוּצָא
 12 אֶחָד: אַחֵי הַיּוֹכֵל עֵץ הַתְּאֵנָה לַעֲשׂוֹת זֵיתִים אוֹ הַתּוֹכֵל
 הַנֶּפֶן לַעֲשׂוֹת תְּאֵנִים כֵּן גַּם-מַעֲיֵן אֶחָד לֹא יוֹכֵל לְנַבֵּעַ
 13 מִים מִלּוּחִים וּמִתּוֹקִים: מִי בְכֶם חָכֵם וְנָכוֹן
 14 יִרְאֶה בְּדֶרֶכּוֹ הַשׁוֹבָה אֶת-מַעֲשָׂיו בַּעֲנֹת הַחֲכָמָה: וְאִם-

קנאה מרה ומריבה בלבבכם אל-תתהללו ואל-
 15 תשקרו באמת: לא זאת החכמה הירדת ממעל כי
 16 אם-חכמת החלד והנצר והשדים: כי-במקום קנאה
 17 ומריבה שם מהומה וכל-מעשה רע: אבל החכמה
 אשר ממעל טהורה היא אהבה שלום ומכרעת
 לכף-זכות ולא עמדת על-דעתה ומלאה רחמים ופרי
 טוב בלא-לב ולב ואין חנפה בה: ופרי הצדקה בשלום
 18 ירע לעשי השלום:

ד המלחמות והמדרנים אשר פניכם מאין המה הלא
 מתוך התאות המתגרות באברייכם: אתם מתאנים ואין
 לכם תרצתו ותקנאו והשג לא תשינו תריבו ותלקחו
 ואין לכם מפני שלא-שאלתם: הן שאלים אתם ולא
 ינתן לכם על-אשר שאלתם ברעה למען תבלו
 בתאותיכם: (הנאפים ו) הנאפות הלא ידעתם
 כי-אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות
 אהב העולם יהיה איב לאלהים: תתדמו בנפשכם
 5 כי לריק אמר הפתוב בקנאה יתאוה לרוח אשר
 השבין בקרבנו: וגם יגדיל לתת-חן על-פני הפתוב
 6 אומר אלהים ללצים יליץ ולענויים יתרחם: קכן הפנעו
 7 לפני האלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם:
 8 קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים
 9 טהרו לבבכם חלוקי הלבב: התענו והתאבלו ובכו
 10 שחוקכם יהפך לאבל ושמתכם לינון: השפלו לפני
 11 יהוה והוא ירים אתכם: אחי אל-תדברו איש
 ברעהו מתרף את-רעהו ודן את-אחיו את-התורה
 הוא מתרף ואת-התורה הוא דן ואם-תדין את-התורה
 אינך מקים התורה כי אסידנה: אהר הוא המתקק
 12 (והשפט) אשר יכול להושיע ולאבד ומי אהה כי תדין

13 אַתְּ עֲמִיתָךְ : הוּא הָאֹמְרִים גְּלָכָה הַיּוֹם וּמָחָר
 לְעִיר פְּלוֹנִית אֶלְמוֹנִית וְנַעֲשֶׂה־שָׁם שָׁנָה אַחַת לְסָחֹר
 14 בָּהּ וּלְהַרְבּוֹת הוֹן : וְלֹא תִדְעוּ מִה־יֶלֶד יוֹם מָחָר כִּי
 מָה חַיִּיכֶם עֲשֵׂן הַנִּרְאָה כַּמַּעֲט־רַנֵּעַ וְאַחַר כָּלָה וַיִּלְךְ :
 15 תַּחַת אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אִם־יִרְצֶה יְהוָה וְנַחֲמֶה נַעֲשֶׂה כֹּזֵה
 16 וּכְזֹה : עַתָּה תִתְהַלְּלוּ בְּנַאֲוֹתְכֶם וְכִלְתֶּהֱלֶה כְּזֹאת רָעָה
 17 הִיא : לָכֵן הַיּוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ חֲטָא
 הוּא לוֹ :

5 הוּא הַעֲשִׂירִים בָּכוּ וְהוֹלִילוּ עַל־הַצָּרוֹת אֲשֶׁר הִ
 2 תְּבֹאנָה עֲלֵיכֶם : עֲשָׂרְכֶם בָּלָה וּבִגְדֵיכֶם אֲכָלָם עָשׂ :
 3 זִהְבְּכֶם וְכֶסֶפְכֶם כִּסְתֶם חֲלָאָה וְהִוְיָתָה חֲלָאתֶם בְּכֶם
 לְעַדוֹת וְאָכְלָה כַּמֹּדֵאֵשׁ אֶת־בְּשָׂרְכֶם זֶה הוּא הָאוֹצֵר
 4 אֲצִרְתֶּם לָכֶם לִקְצֵן הַיָּמִים : הִנֵּה שֹׂכֵר הַפְּעֻלִים אֲסִפִּי
 קַצִּיר שְׂדֵתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשַׂקְתֶּם צִעַק עֲלֵיכֶם וְצַעֲקַת
 5 הַקּוֹצְרִים בָּאָה בְּאָזְנִי יְהוָה צְבָאוֹת : הִתְעַדְנַתֶּם בְּאֶרֶץ
 וְהִתְעַנַּנְתֶּם וְהִשְׁמַנְתֶּם אֶת־לִבְכֶם כִּמּוֹ לַיּוֹם טַבָּחָה :
 6 הִרְשַׁעְתֶּם וְהַמַּתֶּם אֶת־הַצַּדִּיק וְהוּא נִעְנֶה לֹא־יִפְתַּח
 7 פִּיו : לָכֵן אֲחִי דַמּוּ וְהוֹחִילוּ עַד־בּוֹא הָאָדוֹן הַגָּה
 הָאָפֵר מִחֶכְהָ לְטוֹב תְּבוֹאֵת הָאֲדָמָה וּמִיַּחַל כִּי־יִבְרַד
 8 עָלֶיהָ גֶשֶׁם יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ : כֵּן הוֹחִילוּ גַם־אַתֶּם וְאַמְצוּ
 9 לְבַבְכֶם כִּי קָרוֹב הָאָדוֹן לָבֹא : אֲחִי אֶל־תִּתְאוּנְנוּ
 אִישׁ עַל־רַעְיוֹ פֶּן־תִּשְׁפְּטוּ הִנֵּה הַדִּין עֹמֵד בַּפֶּתַח :
 10 אֲחִי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשֵׁם יְהוָה הֵם יְהוּי לָכֶם
 11 לְמוֹפֵת הָעֵנִי וְהַתְּוַחֲלֵת : הִנֵּה מְאֻשְׂרִים אֲנַחְנוּ אֶת־
 הַסְּבָלִים שִׁמְעַתֶּם סְבָלָנוֹת אֵיזֵב וְאַת־אַתְרִית הָאָדוֹן
 12 רְאִיתֶם כִּי־רַחוּם וְיִתְּנוֹן יְהוָה : וְרֹאשׁ דְּבַר אֲחִי
 לֹא תִשְׁבְּעוּ לֹא בַשָּׁמַיִם וְלֹא בָאֶרֶץ וְלֹא כָל־שְׂבוּעָה
 אַתְרֵת וַיְהִי הֵן שְׁלָכֶם הֵן וְלֹא שְׁלָכֶם לֹא פֶן־תִּפְּלוּ

- 13 בידי הדין: איש מכם בייצור לו ותפלל ואשר יטב
 14 לבו היא יומר: איש מכם בייחלה יקרא את־זקני
 הקהלה ויתפללו בעדו ויסוכו שמן בשם יהוה:
 15 ותפלת האמינה תושיע את־החולה ויהוה יקימו ואשר
 16 חטא יסלח לו: התנדו עונותיכם איש לפני רעהו
 והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו בגדול פת
 17 תפלת הצדיק הקרא אל־אלהים בחוקה: אליהו
 אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר
 ולא־היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים:
 18 וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה
 19 את־פרותה: אהו כי יתעה איש בכם מרהאמת
 20 ואיש אחר ישיבש: ידענא כי המשיב את־החוטא
 מעקשות הרבו הוא יושיע את־נפשו ממנות ויכסה
 על־המזן פשעים: